

Sygn. akt II PK 187/16

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z powództwa W. M.
przeciwko M. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.
o odprawę emerytalną,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 kwietnia 2017 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 12 stycznia 2016 r., sygn. akt XXI Pa (...),

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- II. zasądza od M. spółki z o.o. z siedzibą w W. na rzecz W. M.
kwotę 900 (dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 stycznia 2016 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację M. Spółki z o.o. z siedzibą w W. od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 sierpnia 2015 r, którym zasądzono od pozwanej Spółki na rzecz W. M. kwotę 39.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami tytułem odprawy emerytalnej.

W skardze kasacyjnej pozwana Spółka zarzuciła naruszenie prawa materialnego, tj.: 1) art. 210 § 1 k.s.h. przez jego niezastosowanie w sytuacji, w której do przyjęcia regulaminu wynagrodzenia członków zarządu i określenia wysokości innych świadczeń związanych z pracą przysługujących członkom zarządu, jako swoistej umowy pomiędzy spółką a członkiem zarządu, spółka musi

być reprezentowana przez radę nadzorczą lub pełnomocnika powołanego uchwałą zgromadzenia wspólników; 2) art. 17 § 1 k.s.h. przez jego niezastosowanie i przyjęcie, że nie jest nieważna czynność prawna polegająca na wprowadzeniu przez prezesa zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w której udział jednostek samorządu terytorialnego przekracza 50% kapitału zakładowego, regulaminu wynagradzania (porozumienia regulującego wzajemne prawa i obowiązki będącego pracownikiem członka zarządu i spółki) w sytuacji, gdy dla ważności wprowadzenia takiego regulaminu konieczna jest uchwała właściwego organu, tj. zgromadzenia wspólników spółki.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co istoty sprawy przez zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniono występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, czy prezes zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, będący jedynym członkiem jej zarządu, jest uprawniony do samodzielnego wprowadzenia regulaminu wynagradzania i określenia w nim wysokości innych świadczeń związanych z pracą, w sytuacji gdy jest beneficjentem ustalonych przez siebie zapisów regulaminu wynagradzania, czy też jest to czynność między spółką a członkiem zarządu, do której ważności konieczna jest reprezentacja spółki przez radę nadzorczą lub pełnomocnika powołanego uchwałą zgromadzenia wspólników.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaga, aby wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowił odrębny element pisma niezależny od przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.). Uzasadnienie wniosku natomiast powinno nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów

prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Spełnienie wymagania z art. 398⁴ § 2 k.p.c. powinno zatem przybrać formę wyodrębnionego wyводу prawnego, w którym skarżący wskaże, jakie występujące w sprawie okoliczności pozwalają na uwzględnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jednocześnie uzasadni, dlaczego odpowiadają one ustawowemu katalogowi przesłanek.

Zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, które wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego lub uregulowaniem prawnym, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Wskazanie zagadnienia prawnego uzasadniającego wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno zatem nastąpić przez określenie przepisów prawa, w związku z którymi zostało sformułowane i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero bowiem wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do oceny, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” oraz czy jest to zagadnienie „istotne” (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 nr 1, poz. 11; z dnia 13 sierpnia 2002 r., I PKN 649/01, OSNP 2004 nr 9, poz. 158; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, Wokanda 2004 nr 7-8, s. 51). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy po pierwsze - przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2010 r., II UK 400/09, LEX nr 577468) oraz po drugie - jego wyjaśnienie ma znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy w ustalonym stanie faktycznym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2009 r., II PK 248/09, LEX nr 736732).

Skarżący nie wykazuje występowania tak rozumianej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Domagając się zaangażowania Sądu Najwyższego w rozpoznanie skargi, skarżący nie wskazuje przepisu (przepisów), na których tle miałyby rodzić się

formułowana przez niego wątpliwość. W orzecznictwie tego Sądu przyjmuje się, że wypełnienie obowiązku przedstawienia okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występujące w sprawie zagadnienie prawne nie może być zastąpione przez ograniczenie się do sformułowania samego pytania, ale konieczne jest przeprowadzenie pogłębionego wywodu prawnego w zakresie wykazania, jak przepisy konstruujące to zagadnienie powinny być rozumiane. Trudno bowiem twierdzić o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego bez odniesienia się do ściśle określonej regulacji, gdyż wówczas funkcja przedsądu byłaby bezprzedmiotowa, a postępowanie kasacyjne stałoby się powszechną instancją (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2011 r., I PK 52/11, LEX nr 1212045; z dnia 26 stycznia 2012 r., I PK 124/11, LEX nr 1215465; z dnia 15 lutego 2012 r., I PK 130/11, LEX nr 1215258; z dnia 19 marca 2012 r., II PK 293/11, LEX nr 1214577; z dnia 29 stycznia 2014 r., II UK 451/13, LEX nr 1486974; z dnia 18 listopada 2014 r., II PK 99/14, niepublikowane). Natomiast rzeczą Sądu Najwyższego na etapie przedsądu nie jest poszukiwanie okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w podstawach kasacyjnych lub ich uzasadnieniu i formułowanie za skarżącego prawidłowego wniosku w tym zakresie.

Z tych względów na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.